

ИЗ "СВ. ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ"

ПРОПЕВДТА НА ПЛАНИНАТА (ЧАСТ 2)

Съкровищница на небето (Мат. 6:19-21)

19. *Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат;*
20. *но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат;*
21. *защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.*

Светлина или тъмнина (Мат. 6:22-23)

22. *Светило за тялото е окото. Затова, ако твоето око бъде чисто, и цялото твоє тяло ще бъде светло;*
23. *ако пък твоето око бъде лукаво, цялото твоє тяло ще бъде тъмно. И тъй, ако светлината, що е в тебе, е тъмнина, то колко ли голяма ще е тъмнината?*

Бог или мамон (Мат. 6:24)

24. *Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона.*

Упование на Бога или грижи за земното (Мат.6:25-34)

25. Затова казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото?
26. Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?
27. Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът?
28. Защо се грижите и за облекло? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат;
29. а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях;
30. и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци!
31. И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем?
32. Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това.
33. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде.
34. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на всеки ден злобата му.

Да не осъждаме ближния (Мат. 7:1-6)

1. Не съдете, за да не бъдете съдени;
 2. защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.
 3. А защо гледаш сламката в око̀то на брата си, пък гредата в своето око̀ не усещаш?
 4. Или, как ще кажеш брату си: чакай, да извадя сламката от око̀то ти; а пък на, в твоето око̀ има греда!
 5. Лицемерецо, извади първом гредата от око̀то си, и тогава ще видиш, как да извадиш сламката от око̀то на брата си.
 6. Не давайте светинята на псетата, и не хвърляйте бисера си пред свините, за да го не стъпчат с краката си и, като се обърнат, да ви разкъсат.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 17.03.2015

На 17.03.2015 отбелязваме паметта на:

Преп. Алексий, човек Божий

ИЗ "СВ. ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ"

ПРОПОВЕДТА НА ПЛАНИНАТА (ЧАСТ 1)

БЛАЖЕНСТВАТА (Мат. 5:1-12)

Като видя народа. Той се възкачи на планината; и когато седна, учениците Му се приближиха до Него.

2. И Той, като отвори устата Си, поучаваше ги и казваше:

3. блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно.

4. Блажени плачещите, защото те ще се утешат.

5. Блажени кротките, защото те ще наследят земята.

6. Блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят.

7. Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилувани.

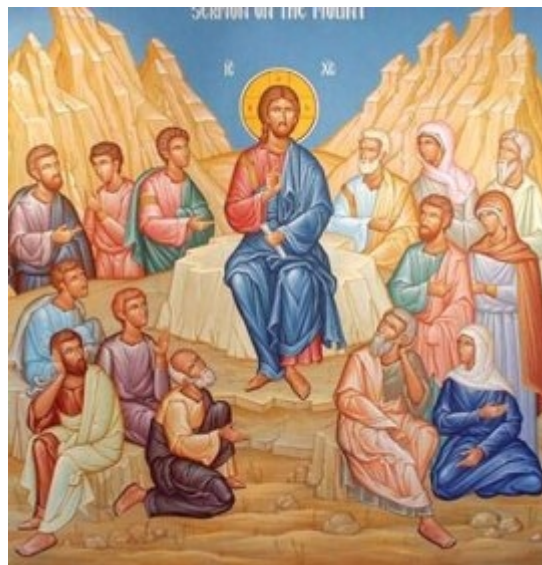
8. Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

9. Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божии.

10. Блажени изгонените заради правда, защото тяхно е царството небесно.

11. Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.

12. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас.

Сол и светлина за света (Мат.5:13-16)

13. Вие сте солта на земята. Но, ако солта изгуби сила, с какво ще се направи солена? Тя вече за нищо не струва, освен да се хвърли вън и да се тъпче от човеците.

14. Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои наврх планина.

15. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички въщи.

16. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.

Иисус Христос и законът (Мат. 5:17-20)

17. Не мислете, че съм дошъл да наруша закона или пророците: не да наруша съм дошъл, а да изпълня.

18. Защото, истина ви казвам: докле премине небето и земята, ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, Докато всичко не се сбъдне.

19. И тъй, който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно; а който изпълни и поучи, той велик ще се нарече в царството небесно.

20. Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството небесно.

Шестата заповед - не убивай (Мат.5: 21-26)

21. Служали сте, че бе казано на древните: "не убивай; а който убие, виновен е пред съда".

22. Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: "рака", виновен ще бъде пред синедриона; а който пък каже: "безумнико", виновен ще бъде за геената огнена.

23. И тъй, ако принасяш дара си на жертвеника, и там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе,

24. остави дара си там пред жертвеника и иди първом се помири с брата си, и тогава дойди и принеси дара си.

25. Помирявай се с противника си скоро, докле си още на път с него към съдилището, за да не би някак противникът ти да те предаде на съдията, а съдията да те предаде на слугата и да бъдеш хвърлен в тъмница;

26. истина ти казвам: няма да излезеш оттам, докле не върнеш и последния кодрант.

Седмата заповед - не прелюбодействай (Мат. 5:27-30)

27. Служали сте, че бе казано на древните: "не прелюбодействуй".

28. Аз пък ви казвам, че всеки, който поглежда на жена с пожелание, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си.

29. И ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената огнена.

30. И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и я хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената.

За развода (Мат. 5:31-32)

31. Казано бе също: “ако някой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо”.

32. Аз пък ви казвам: който напусне жена си, не поради прелюбодеяние, той я прави да прелюбодействува; и който се ожени за напусната, той прелюбодействува.

За клетвата (Мат. 5:33-37)

33. Слушали сте още, че бе казано на древните: “клетва не престъпай, а изпълнявай пред Господа клетвите си”.

34. Аз пък ви казвам: да се не кълнете никак: ни в небето, защото е престол Божий;

35. ни в земята, защото е подножие на нозете Му; ни в Йерусалим, защото е град на великия Цар;

36. ни в главата си се кълни, защото не можеш направи ни един косъм бял или черен.

37. Но думата ви да бъде: да, да; не, не; а каквото е повече от това, то е от лукавия.

За отмъщението (Мат. 5:38-42)

38. Слушали сте, че бе казано: “око за око, и зъб за зъб”.

39. Аз пък ви казвам: да се не противите на злото. Но, ако някой ти удари плесница по дясната страна, обърни му и другата.

40. И на тоя, който поиска да се съди с тебе и да ти вземе ризата, дай му и горната Дреха.

41. И който те принуди да вървиш с него една миля, върви с него две.

42. Томува, който ти проси, давай, и не се отвърщай от оногова, който ти иска назаем.

За лбовта към враговете (Мат. 5: 43-48)

43. Слушали сте, че бе казано: “обичай ближния си, и мрази врага си”.

44. Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят,

45. за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своего слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни.

46. Защото, ако обикнете ония, които вас обичат, каква вам награда? Не правят ли същото и митарите?

47. И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпват ли тъй и езичниците?

48. И тъй, бъдете свършени, както е свършен и Небесният ваш Отец.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 16.03.2015

На 16.03.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Аристовул

Житие на Св. ап. Аристовул

[В ПАМЕТ НА СВЕТИ АПОСТОЛ АРИСТОВУЛ - 16032015](#)>Житие на Св. ап. Аристовул

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 15.03.2015

На 15.03.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчк. Агапий и дружината му

Житие на Св. мчк Агапий и дружината му

[ЖИТИЕ НА СВЕТИ МЪЧЕНИК АГАПИЙ И ДРУЖИНАТА МУ - 15032015](#)Житие на Св. мчк
Агапий и дружината му

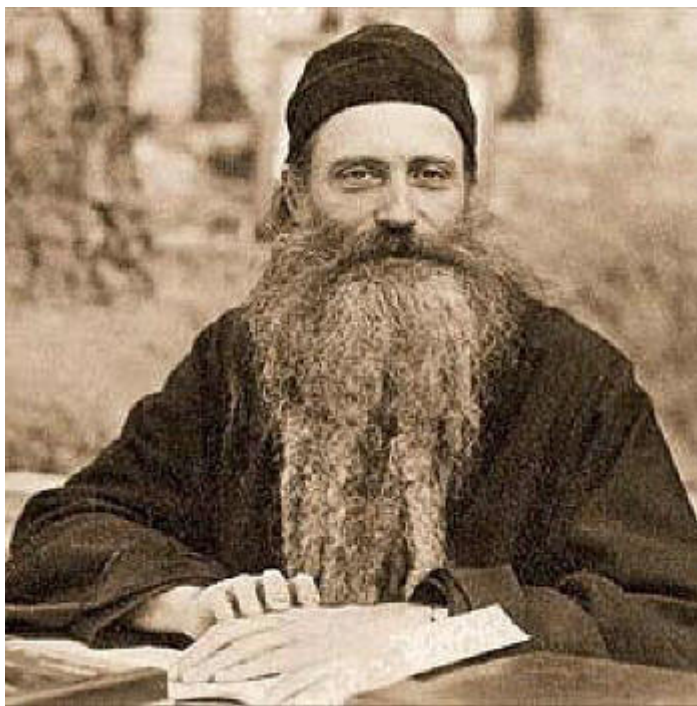
ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 181** на Енорийски лист "Благовестие". Може да го видите по-долу*

[Енорийски лист Благовестие, брой 181](#)

ЖИВОТЪТ ДНЕС Е СТАНАЛ НЕНОРМАЛЕН

Всеки, който сравни нашия съвременен живот с нормалния живот на хората в миналото – например в Русия или Америка, или в която и да било западноевропейска страна през XIX век – не може да не остане поразен от факта колко ненормален е станал животът днес. Самите понятия за авторитет и послушание, за приличие и вежливост, за начин на поведение в обществото и в личния живот – всички те рязко са се променили и са се обърнали с главата надолу; тук изключение правят само някои обособени, малобройни групи – обикновено християни от едно или друго изповедание, които се опитват да запазят своя т. нар. “старомоден” начин на живот.

Съвременният ненормален живот може да се окачестви като повреден, разглезен. Днес общо правило е да се държат със съвременното дете от най-крехката му възраст като със семейно богче: удовлетворяват капризите му, изпълняват желанията му, засипват го с играчки, развлечения, удобства, не го учат и не го възпитават в съответствие със строгите принципи на християнско поведение, а му дават да се развива натам, накъдето го влекат желанията му. Достатъчно е то да каже: “Аз искам!” или “Няма да направя това!”, за да принуди “услужливите” си родители да преклонят глава пред него и да му позволят да прави каквото си иска. Вероятно това не става във всички семейства и през цялото време, но става доста често, за да се превърне в правило за съвременното възпитание на децата. Дори родителите, които имат най-добри намерения, не могат изцяло да избегнат това влияние. И даже ако те се стараят да възпитават детето строго, съседите непременно ще се опитат да направят обратното. Това трябва да се има предвид при възпитанието на детето.

Когато такъв човек порасне, той, естествено, се заобикаля със същото, с което е свикнал от детство: удобства, развлечения и играчки за възрастни. За него животът става постоянно търсене на “развлечения”. Впрочем, самата дума “развлечение” някога е липсвала в речника: през XIX в. в Русия и във всяка сериозна цивилизована държава просто не биха разбрали какво означава тя. Животът днес е едно постоянно търсене на “развлечения”, които дотолкова са лишени от сериозно значение, че един посетител от която и да е страна на XIX в., гледайки нашите популярни телевизионни програми, увеселителни паркове, реклами, филми и музика – т. е. почти всеки аспект на съвременната ни култура – би си помислил, че е попаднал в страната на някакви малоумници, загубили всякаква връзка с нормалната реалност. Често

пъти ние не отчитаме това, защото живеем в същото общество и го приемаме като даденост.

Някои от неотдавнашните изследователи на нашия съвременен живот са нарекли днешната младеж поколението "всичко на мен!", а нашето време – "век на нарцисизма", отличаващ се със самопоклонение и болезнен интерес към собственото "Аз", които са пречка за развитието на нормалния човешки живот. Други говорят за "пластмасова" вселена или свят на фантазията, в който днес живеят толкова много хора, неспособни да се изправят лице с лице или да се справят с реалността на заобикалящия ги свят или със собствените си вътрешни проблеми.

Когато поколението "всичко на мен!" се обръща към религията – едно често срещано явление през последните десетилетия – това обикновено е някаква "пластмасова" (неистинска – бел. прев.) или фантазьорска форма на религия: религия на "саморазвитието" (където обект на поклонението си остава Азът), религия на промиване на мозъците и контрол над мислите, на обожествени гурута [1] или свамита [2], на търсене на НЛО и "извънземни" същества, на ненормални духовни състояния и усещания. Тук ние няма да разглеждаме всички тези прояви, които на повечето от вас вероятно са добре познати, но по-нататък ще се спрем на това, как те влияят върху православния християнски духовен живот в наши дни.

Когато днес се опитваме да водим християнски живот, за нас е важно да осъзнаем, че светът, който е създал нашето разглежено време, предявява по отношение на душата свои изисквания – било в религиозния, било в светския живот – които трябва да бъдат наречени тоталитарни. Това лесно може да се види в получените широка популярност през последните години култове, които деформират душата и изискват тотално подчинение на самозван "светец". Това е също толкова очевидно и в светския живот, където човек се сблъсква не с отделни изкушения тук или там, а с постоянно състояние на изкушение под вид било на фоновата музика, която се чува навсякъде – в универсалните магазини, в учрежденията; било на пътеуказателни или рекламни пана по градските улици, на рок-музика, която достига даже до горските пътечки и палатковите лагери; било на телевизора, който често пъти става таен домоуправител, налагащ външни съвременните ценности, мнения и вкусове. Ако имате малки деца, вие от опит знаете колко вярно е това: щом те видят нещо по телевизията, после е много трудно да оборваш новото мнение, което е било представено като най-авторитетно.

Посланието на всеобхватното изкушение, което напада днес хората (напълно открито в светските му форми и обикновено по-скрито в религиозните), е следното: живеи за днешния ден, наслаждавай се, отпусни се, чувствуй се удобно. Зад това внушение се чува друг, по-зловещ обертон, който звучи открито само в официално атеистичните страни, изпреварили в това отношение с една крачка свободния свят. Наистина, ние трябва да осъзнаем, че това, което днес става навсякъде по света, независимо дали зад желязната завеса, или в свободния свят, е много сходно. Съществуват само негови разновидности при сходни нападения, чиято цел е обсебването на душите ни. В комунистическите страни, където официално господства идеологията на атеизма, ви казват направо: забрав`и за Бога и за всякакъв друг живот, освен сегашния, изхвърл`и от живота си страха от Бога и благоговението пред светините, считай всички, които продължават да вярват по старому в Бога, за врагове, които трябва да бъдат унищожени. Като символ на нашето безгрижно, обичащо развлечения и самопоклонническо време може да се вземе американският "Дисниленд" [3]. Не може да не видим зад него друг, по-зловещ символ, който показва накъде в действителност се движи поколението "всичко на мен": към Гулаг, към веригата от концлагери, която вече управлява живота на почти половината от населението на света [4].

Бележки

- 1) Гуру – в сикхизма и индуизма: духовен учител – бел. прев.
- 2) Свами – в източните религии: монах или свят човек – бел. прев.
- 3) Голям увеселителен парк, близо до Лос Анжелос (Калифорния), който бил създаден през 1955 г. по идея на известния продуцент на мултипликационни филми Уолт Дисни – бел. прев.
- 4) Има се предвид тогавашният социалистически лагер – бел. прев.

Автор: Йеромонах Серафим Роуз

Източник: <http://www.Pravoslavieto.com/>

Препечатано от © “Православна беседа”.

ЗНЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ- КРЪСТОПОКЛОННА

*И като повика народа с учениците Си, рече им:
който иска да върви, след Мене, нека се отрече
от себе си, да вземе кръста си и Ме последва.*

*Защото, който иска да спаси душата си, ще я
погуби; а който погуби душата си заради Мене и
Евангелието, той ще я спаси.*

*Защото каква полза за човека, ако придобие цял
свят, а повреди на душата си?*

Или какъв откуп ще даде човек за душата си?

Защото, който се срами от Мене и от думите

*Ми в този прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в
славата на Отца Си със светите Ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои,
които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.*

(Марк 8:34-9:1)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 14.03.2015

На 14.03.2015 отбелязваме паметта на:

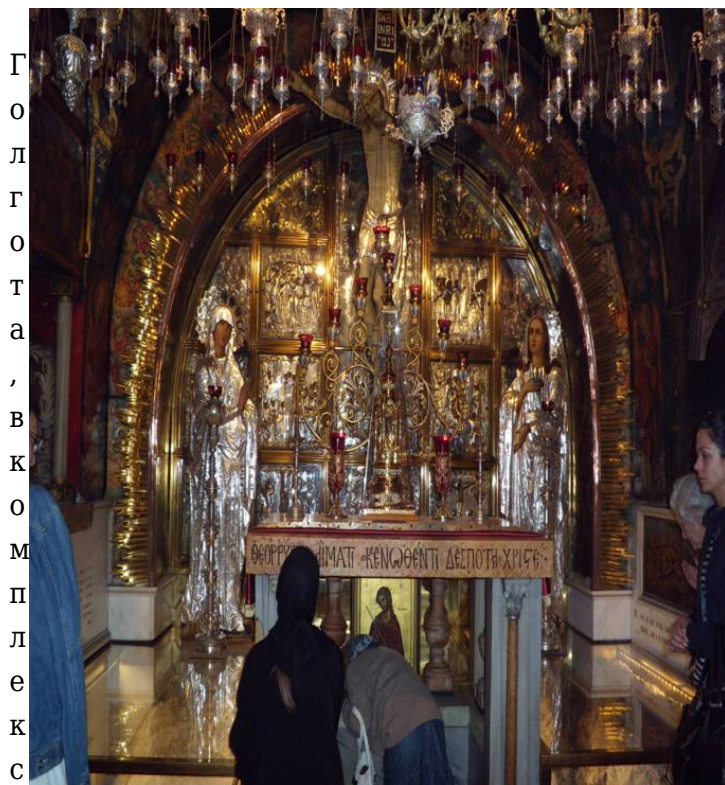
Преп. Бенедикт Нурсийски

Житие на преп. Бенедикт Нурсийски

[ЖИТИЕ НА ПРЕПОДОБНИ БЕНЕДИКТ НУРСИЙСКИ - 14032015](#) Житие на преп. Бенедикт Нурсийски

ЗА НОСЕНЕТО НА КРЪСТА

1. Какво е св. Кръст, според св. Йоан Златоуст

на "Св. Гроб Господен" - Йерусалим

Какво ли не е направил Кръстът? Той е глава на нашето спасение и причина за безброй блага. Чрез него ние, които преди бяхме безславни и отхвърлени, сега сме приети в числото на синовете; чрез него ние, които преди се покланяхме на дървета и камъни, сега познаваме

Създателя на всичко, не тънем в заблуда, а знаем истината. Чрез него ние, бившите роби на греха, сме въведени в свободата на праведността; чрез него, най-после, земята стана небе. Кръстът ни освободи от заблудите, доведе ни при истината, измъкна ни от бездната на порока и ни възвиси на самия връх на добродетелта. Той изстреби бесовската заблуда, устрои примирението между Бога и хората, унищожи лъжата (1).

Виждаш колко блага ни е дал Кръстът!

Нека не се срамуваме от достойните за почит знаци на нашето спасение. Нека носим Кръста Христов като венец, защото чрез него се извършва всичко, което ни е нужно. Той ни се предлага, когато се покръстваме, когато поискаме да приемем тайнствената храна, когато поискаме да бъдем ръкоположени или да направим нещо друго. Затова с такова желание го чертаем и в домовете си, и на стените, и на вратите, и на челата, и в сърцата си. Защото Кръстът е знакът на нашето спасение, на общата свобода и на милосърдието на Владиката. Затова, когато се осеняваш с него, представяй си цялата му значимост, потушавай гнева си и другите си страсти (1).

Апостол Павел, като ни склонява към благоприлична свобода, споменава Кръста и Кръвта Господни и ни убеждава с тези думи: “Вие сте скъпо купени; не ставайте роби на човеците.” (1Кор. 7:23). Мисли, казва той, за високата цена, заплатена за теб и няма да бъдеш роб на нито един човек, като под висока цена разбира Кръста. Защото не е достатъчно Кръстът да бъде изобразяван само с пръсти. Той трябва да се предшества от сърдечно разположение и пълна вяра. Направиш ли го по този начин пред лицето си, нито един от нечистите духове няма да може да се доближи до теб, щом види меча, с който е бил ранен, оръжието, от което е получил смъртоносната рана (1).

Кръстният знак и в стари, и в нови времена отваря заключени врати, прави отровата недействаща, лекува недъзи и смъртоносни рани. Не е чудно, че той побеждава силата на отровните вещества, щом като е разрушил вратите на ада, отворил небесната твърд, открил отново входа към рая и съкрушил крепостта на дявола.

И така, запечатай Кръста в ума си и приеми спасителния за нашите души знак. Защото именно този Кръст е преобразувал вселената, прогонил е заблудата, въвел е истината, превърнал е земята в небе и е направил хората ангели. Когато имаме кръста, демоните вече не са страшни и опасни, смъртта вече не е смърт, а сън.

Кръстът поваля и потъпква всичко враждебно. Затова, ако някой ти каже, че се покланяш на Разпнатия, отговори му с радостен глас, че се покланяш и не ще престанеш да се покланяш (1).

Ако той се засмее, оплачи безумието му и благодари на Господа, че ни е оказал такива благодеяния, които без откровение свише никой не може да познае. Този човек се смее само поради това, че “Душевният човек не възприема онова, що е от Божия дух”(1Кор. 2:14). Децата например, виждайки нещо велико и чудно, ще се засмеят, ако се опитаме да им го обясним. Езичниците приличат на такива деца. Те дори са по-безразсъдни от тях, понеже постъпват по детски в зряла, а не в детска възраст, затова са и по-достойни за съжаление и не заслужават никакво извинение. Но ние, дори пред нас да застанат всички езичници, нека с още по-голямо дръзновение да казваме, че кръстът е нашата похвала, началото на всички наши блага и цялото наше украшение (1).

2. СЛОВО В НЕДЕЛЯ КРЪСТОПОКЛОННА

Днес е Кръстопоклонна неделя, т. е. тази неделя на Великия пост, която е посветена на

възпоменанието за Кръста Христов и поклонението на Честното Кръстно Дърво. В Евангелието от Марка, което токущо чухме, се съдържат думи, добре известни на всеки православен християнин: „Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва“. Тези думи много пъти се повтарят в храма, на тази тема често се произнасят проповеди, и нашето съзнание се насочва към много важна мисъл, която Господ ни предава на нас и на целия свят: да вземем кръста си, и че повдигането на кръста означава възможност и способност да следваме Христос. Но нерядко първата част на тази важна фраза отива като че встрани и не завладява нашето съзнание. А заедно с това и първите думи са много важни, и без тях е невъзможно да разберем какво означава кръстоносенето. Господ ни предлага да се отречем от себе си. „Отречи се от себе си и вземи кръста си“ (2).

Какво означава това отричане? Ако някой просто ни предложи: откажи се от себе си, отречи се от себе си – ние, навярно, бихме счели такъв човек за ненормален, защото това предложение е в разрез с нашия опит. Но доколкото думи не са човешки, а божествени, ние не можем да ги отхвърлим, ние трябва да се постараме да вникнем в тяхната същност, да разберем дълбокия смисъл, който те носят. Бог е създал човека като самосъзнателна личност, и цялото възприятие на заобикалящия свят, познанието на заобикалящия ни свят ние осъществяваме чрез своето собствено „аз“, чрез тази самосъзнателна личност, и искаме или не искаме, в този смисъл нашето „аз“ е винаги в центъра. Така е пожелал Бог. Затова нашето разбиране за света винаги е субективно, в този смисъл, че то се осъществява чрез това наше собствено „аз“, което на свой ред се формира под въздействието на различни фактори, и средата, в която живеем, и семейството, и училището, и нивото на образование, нивото на културата. Всичко това, което формира човешката личност, става и главен инструмент за познание на света и главен филтър, чрез който ние пресяваме всичко това, което светът и заобикалящата ни действителност насочва към нас. Но ако такава е била волята Божия, ако такъв е бил замисълът на Бога за човека, той да познава света чрез самия себе си, значи това не е греховно, а Богоугодно (2)?

А какво тогава е греховно? Когато ние говорим за центричността на своята собствена личност, винаги подразбираме, и справедливо подразбираме какво е неправилното в това. А неправилността се заключава не в това, да познаваме света чрез самите себе си, защото друг път няма, а неправилността се заключава в това, когато се стараем да нагодим света към самите себе си (2).

Ето когато искаме да преправим Божия свят за себе си и само за себе си, ето тогава и настъпва грехът. Някой може да каже: аз съвсем и не искам да преправя света, нека той бъде такъв, какъвто е. Когато говорим за света, нали имаме предвид не космоса, не вселената – не ни е дадено да я преправяме за себе си. А имаме предвид тази част от заобикалящата ни действителност, до която се докосваме, която пропускаме през себе си, и ето тук по-често се опитваме да направим всичко така, както ни се иска. Но наистина, ето кое е удивително: колко разнообразен е човешкият род, и няма две абсолютно повтарящи се една друга личности, така и не може да има повтарящи се разбирания за света и заобикалящата ни действителност. И ако ние се стремим да преправим света за себе си, та нали същото прави и нашият съсед, и нашият колега по работа, и нашият началник, и нашият подчинен (2).

И ако няма никакво организиращо начало, то колко лесно тези хора ще се сблъскат в непримирими конфликти. А нали така и става. Понякога само едно мнение, изказано против нашето мнение, ни лишава от всякакъв покой. Ние възприемаме човека, който се е осмелил да каже нещо несъответстващо на нашето разбиране на една или друга реалност, като свой враг, конкурент, опасен човек. А ако разполагаме с власт, то защо такъв човек да не го отстраним,

да не го приберем, където трябва? А ако той често изказва несъгласие с нас? Ние виждаме в това опасност. А защо? Защото се стараем да устроим света по своя калъп, и виждаме в несъгласния човек опасност за своя замисъл (2).

А къде е тук кръстът? Дайте да поразмишляваме за това, какво е кръстът. Кръстът - това е страдание. Но какво страдание? Ние познаваме хора, страдащи от недъзи. Някой злоупотребява с алкохол, някой - с наркотици. В резултат човекът страда. Някой прави огромни грешки в живота, съзнателни грешки, прави грешки и даже престъпления, после попада в затвора. Може ли да наречем тези страдания кръст? Не може. Защото ние изкарваме на светло тези страдания, това е наш грях, и наша разплата за греха (2).

А какво страдание ние наричаме кръст? Само това страдание, което ни се изпраща, което не сме способни да преодолеем. Това могат да бъдат и болестите, и скърбите, и хората, които са редом с нас, но от които ние не можем се избавим, те трябва да са с нас, но често ни причиняват страдания. Това е такова страдание, което не е от нас, а от Бога - това е кръстът. Ето това е, което ние никак не сме искали. Това не е нашият възглед за света и за човека. Това не е нашата система за устройство на света около нас, това е нещо, привнесено в нашия вътрешен свят. И как ние реагираме на това, което не желаем? Ние започваме да се борим с това, а разбирайки невъзможността да победим, започваме да се измъчваме, да изпадаме в отчаяние, в униние, в ропот. Това е нашата неразумна форма на самозащита - с такава защита ние от какво ще се защитим, ние не снемат кръста - ние усилваме своето страдание (2).

Ето в светлината на казаното става разбираемо какво означава „да се отречеш от себе си“. А това е да приемем в себе си без ропот и униние, и отчаяние кръста, който Бог ни възлага. Ето този кръст ще ни огражда от желанието ни да преобразим света за себе си. Ние никога не ще изменим на природата си, и винаги ще възприемаме света чрез самите себе си, и кръста така ще възприемаме, но обективното страдание и скръб, и преживяване - това ще ни застави да преглътнем своята собствена песен, и да отстъпим място, най-напред да отстъпим централното място в своя живот на Бога, защото нали само Бог може да ни избави от кръста или да облъкчи този кръст, или да даде сили да го носим (2).

Да се отречеш от себе си - това означава заедно с кръста да приемеш Христос в своята душа, в своя живот. Това означава да превърнеш страданието, което ти се струва безсмислено и ненужно, в начин за спасение и духовно възвисяване. Именно затова всеки човек има свой кръст. Човек без кръст - това е забравен от Бога човек. Ако Бог иска да накаже, той лишава човека или от разум, или от способността да преодолява трудностите и страданията. Ето тогава се разрушава определения от Бога порядък на живота, човек престава реално да се вглежда в Божия свят, нищо не може да го удържи в опита му да преобразува по своя калъп заобикалящия го свят. А ако има пари, а ако има власт? Тогава такъв човек става страшен и разрушителен (2).

Отричането от самия себе си, способността да приемем кръста - това означава да вървим по този път, който Бог ни предлага. „Ако някой иска да върви след Мене..." Този призив е отправен не към силните на деня, не към мъдреците на този свят, а към този, който иска да върви след Бога, да се отрече от себе си и със смирение да приеме кръстя, разбирайки, че той се дава за спасение. И нито унинието, нито ропотът, нито отчаянието, нито злобното съпротивление, а приемането на кръста Господен преобразува човешкия живот, променя човешките отношения, пронизва ги с Божествена мъдрост. Да помага Господ на всички нас да носим своя кръст за спасение. Амин (2).

1) Източник: <http://www.bg-patriarshia.bg/>

2) Автор: Кирил, Патриарх Московски и на цяла Русия, Превод: прот. Йоан Карамихалев,
Източник: www.pravmladeji.org
